

گروه سینما و تلویزیون – با توجه به کمبود مخاطب و البته کمبود آثار جدیدی که بتوانند نظر مخاطبان را به خود جلب کنند می‌توان به تجربه تولید سریال‌های ۹۰ قسمتی طنز رجوع کرد که به سواد دارند و امروز بسیاری از مردم ایران با این آثار خاطره دارند اما نکته عجیب عدم تمایل تلویزیون به ساخت دوباره این آثار موفق است.

در گفت‌وگو با برخی سینماگران عوامل موفقیت و دلایل عدم ساخت دوباره آثار طنز موفق در تلویزیون را مورد بررسی قرار دادیم که در ادامه می‌خوانید:

پیمان عباسی: جامعه ما به آثار طنز نیاز دارد

پیمان عباسی فیلمنامه‌نویس سینما و تلویزیون اظهار داشت: تلویزیون هنرمندان بزرگ را فسراری داده و قهری نوی تلویزیون و هنرمندان به وجود آمده که نویسندگان خوب تلویزیون از آن فاصله گرفته و بسیاری از نویسندگان موفق از جمله هراب قاسم‌خانی و پیمان قاسم‌خانی ترجیح می‌دهند با این رسانه همکاری نداشته باشند.

عباسی تصریح کرد: متأسفانه بنیانگذاران آثار موفق طنز در تلویزیون با این رسانه در تعارض هستند و از طرفی پرآورد بوده‌اند سریال‌ها در تلویزیون به قدری پایین آمده که کار کردن با آن بسیار سخت شده است. صداوسیما اگر می‌خواهد با ساخت آثار طنز موفق دوباره مخاطبانشی افزایش یابد، باید از تولیدکنندگان آثار موفق دعوت کند و مهم‌فکر می‌کند اگر این دعوت صورت گیرد قطعاً هنرمندان نیز حاضر به همکاری با تلویزیون هستند.

این فیلمنامه‌نویس در ادامه خاطر نشان کرد: دستمزه‌ها در تلویزیون منطقی نیست و یکی از شروط همکاری منطقی شدن دستمزه‌ها است. چندی پیش یک پیشنهاد همکاری داشتیم که دستمزد پیشنهادی نصف دستمزد ۴ سال پیش من بود و طبیعی است که در این شرایط کمتر کسی حاضر به همکاری با این رسانه است.

نویسنده فیلم سینمایی «زهر مار» با اشاره به همکاری هنرمندانی چون مه‌رمان مدبری و مه‌رمان غفوریان در تولیداتی غیر از سریال‌های طنز، گفت: ساخت سریال هزینه بالایی دارد و بودجه‌اش نسبت به برنامه‌های چندبرابر است. اگر برنامه ساخته شود می‌توان دستمزد مناسبی به مجری داد و با هزینه کمتری برنامه ترکیبی ساخت و مخاطب جذب کرد اما این شکل برنامه‌سازی هم همیشه نمی‌تواند جوابگو باشد و از آنجا که ما هر چیز مُد شود دست از سرش برنمی‌داریم مدام شاهد ساخت اینگونه برنامه‌ها هستیم و کم‌کم همه چیز تکراری می‌شود.

او افزود: متأسفانه پشتت سیاست‌های تلویزیون وجود یک تیم متفکر احساس نمی‌شود. چند وقت پیش در یک جلسه دعوت شدیم که افراد حاضر در این کشور که یک تیم کارشناسی را تشکیل می‌دادند سنن و سالی داشتند که اصلاً

نمی‌دانم حضورشان آنچاهه دلیلی داشت. سریالی مثل «هیولا» می‌توانست در تلویزیون ساخته شود

و مردم از دیدنش لذت ببرند، نباید با رفتارهای غلط جلوی ساخت تلویزیون چون «تایخت» را بگیریم و افراد موفق چون محسن تائبنده را از تلویزیون فراری دهیم. این رفتار قهری از سوی صداوسیما تشبیه به همان صحبت‌های مجری تلویزیون است که می‌گفت هر کس این وضعیت را نمی‌خواهد از کشور برود؛ به نظر من سیاست تلویزیون در همین جمله محدود می‌شود.

عباسی در پایان خاطر نشان کرد: سریال‌های طنز همچنان می‌توانند پر مخاطب باشند اما اگر قرار باشد سریال‌ها همان تکرار مکررات باشند و هیچ خلاقیتی شاهد نباشیم قطعاً اتفاق رخ نمی‌دهد. تلویزیون باید نقد اجتماعی را بنپذیرد و افراد فرهیخته‌ای که می‌توانند تلویزیون را نجات دهند باید به این رسانه دعوت شوند. مردم ما غمگین هستند و فروش فیلم‌های سینمایی نشان می‌دهد که جامعه ما به آثار طنز و کمدی احتیاج دارد اما این طنز باید شکل مدرن‌تری داشته باشد و این مدرن بودن نیاز به یک جسارت از سوی مدیران دارد.

شهاب عباسی: امکان ساخت سریالی چون «شب‌های برره» وجود ندارد!

شهاب عباسی بازیگر، کارگردان و نویسنده تلویزیون اظهار داشت: عدم تولید سریال‌های طنز یا به حداقل رسیدن میزان تولیدات ناشی از سلیقه مدیران است و هر زمان که مدیر عوض می‌شود و زمام امور را دست می‌گیرد سیاست‌هایی را اعمال می‌کند که تأثیری بر تلویزیون ندارد و دیگر به نظر می‌رسد مدیریت فعلی علاقه چندانی به ساخت آثار طنز ندارد.

عباسی خاطر نشان کرد: نکته عجیب این است که در جلسات مختلف هر جا که صحبتی درباره تولیدات طنز می‌شود مدیران مدام تأکید دارند که جامعه به تولید آثار طنز احتیاج دارد و ما باید آثار طنز بیشتری در تلویزیون ببینیم اما متأسفانه در عمل چنین رویکردی را شاهد نیستیم و می‌بینیم که هر روز میزان تولیدات طنز کم‌تر می‌شود.

کارگردان مجموعه تلویزیونی «خندبازار» در ادامه اظهار داشت: به عنوان مثال من سریال «خندبازار» را ساختم و اثری پر مخاطب بود اما با عوض شدن مدیر تولید این اثر متوقف شد و نیمه پرتنزی ما که از مومن و خطا را پشتت سر گذاشت بود کنار گذاشته شد و «خندبازار» دیگر تولید نشد. این اتفاق به نظر مدیران سازمان بستگی دارد و اگر امروز در تلویزیون آثار طنز و کمدی کمتری می‌بینیم دلیلش به سلیقه این افراد مربوط می‌شود. ایسن کارگردان در ادامه درباره فاصله گرفتن هنرمندان قدیمی از تلویزیون گفت: برخی سینماگران قدیمی ما که در تلویزیون آثار موفق داشتند از تلویزیون دلخور هستند و تلویزیون می‌تواند با دعوت به همکاری از این افراد دلجویی کند. به نظر من هر زمان که تلویزیون این هنرمندان را دعوت کند آن‌ها به تلویزیون برمی‌گردند و ما

سینماگران درباره عدم ساخت دوباره آثار طنز موفق چه می‌گویند:

جای خالی سریال‌های ۹۰ قسمتی طنز در تلویزیون

■ **سریال‌های طنز ۹۰ قسمتی قطعاً در سال‌های گذشته یکی از پر مخاطب‌ترین آثار تولیدی تلویزیون بوده‌اند اما مدت‌هاست خبری از تولید و پخش این سریال‌ها در تلویزیون نیست.**

برای اثر حاشیه‌سازی شود یا منافع برخی افراد به خطر بیفتد و به همین دلیل پیش از ساخت جلوی آن را می‌گیرند یا به فضا را به قدری بسته و محدود می‌کنند که امکان ساخت وجود ندارد.

عباسی در پایان گفت: اگر امروز سریالی چون «شب‌های برره» را برای ساخت به تلویزیون پیشنهاد دهید، جلوی ساخت آن گرفته می‌شود.

مردم همچنان با بدین سریال‌هایی مثل «شب‌های برره» و «خانه به دوش» می‌خندند و از دیدن آن



آثار طنز نمی‌توانند در فضای بسته تلویزیون ساخته شوند، یک اثر طنز باید بتواند انتقادهای سیاسی و اجتماعی داشته باشد و می‌بینیم هر شوخی یا یک مدیر یا مسئول باعث می‌شود که برای اثر حاشیه‌سازی شود یا منافع برخی افراد به خطر بیفتد و به همین دلیل پیش از ساخت جلوی آن را می‌گیرند یا فضا را به قدری بسته و محدود می‌کنند که امکان ساخت وجود ندارد.

لذت می‌برند. فکری می‌کنم امروز مدیران تلویزیون سیاست بی‌اعتنایی به تولید آثار طنز را در نظر دارند و فکری می‌کنند با همین آشکار کم و تعداد محدود بازیگر و… به فعالیت خود ادامه دهند اما به نظر من این سیاست شکست خورده است و این رویکرد منجر به زیرش مخاطب در تلویزیون شده است. نظام تولیدی سیاسی و اجتماعی‌هاست. به نظر من دست‌روش تولیدی تجاری کرده یا سابقه تلویزیون عوض شده است؛ جریانات

انصورت برای گذران وقت به دیدن آن نمی‌ماند. سلطان محمدی خاطر نشان کرد: اینک ما شاهد گذشته فیلمسازان زیادی داشتیم که این آثار را تولید می‌کردند و امروز خبری از آن‌ها نیست به این نکته برمی‌گردم که آن‌ها امروز در کجای نظام تولید هستند. به نظر می‌رسد روش تولیدی تجاری کرده یا سابقه تلویزیون عوض شده است؛ جریانات

بعد از فیلم بیخ شُکن، این دومین فیلمی است که از یونگ جون هو در این لیست می‌آوریم. او با فیلم «انگل» تاریخ ساز شد اما برای اولین بار فیلم «خاطرات

یا حتی مشتاقان دوباره دیدن آن باشند. تاام در این فیلم نقش اصلی را دارد و شخصیت کسی که بهره‌ورشی پایینی را دارد بازی می‌کند و با این حال به ارتش ملحق می‌شود. زندگی گامپ خنده را روی لبهای ششما می‌آورد و تراژدی‌ها و کمدی‌های آن شما را با این شخصیت ارتباطی می‌دهد.

رود در این تعطیلی‌ها می‌توانید راه ارتباط با فضایی‌ها را نیز یاد بگیرید. در

پیشنهادات جذاب برای تماشای فیلم در قرنطینه کرونا

فیلم سینمایی «ورود» لوییس یک زبان شناس است که با ورود ۱۰ سفینه فضایی در نقاط مختلف زمین و پر شدن دنیا از وحشت، انتخاب می‌شود تا بتواند با این سفینه‌ها و کسائی که ساکن آن هستند ارتباط برقرار کند.

خاطرات قتل

بعد از فیلم بیخ شُکن، این دومین فیلمی است که از یونگ جون هو در این لیست می‌آوریم. او با فیلم «انگل» تاریخ ساز شد اما برای اولین بار فیلم «خاطرات

نسبت به قبل وقت بیشتری داریم. در این اوقات و شرایطی که ممکن است حوصله تان سربرود یا حتی به ویروس کرونا مبتلا

شده باشید امکان تماشای فیلم دارید، شما هم به دنبال فیلم‌هایی باشید که اوقات فراغت خود را با آن‌ها پر کنید. مهم نیست کجا زندگی می‌کنید، هر کجا که باشید ویروس کرونا به شیوه‌های مختلف گریبان گیر شما نیز شده و تعطیلی‌هایی که به خاطر این همه‌گیری به وجود آمده فعالیت‌های روزانه و کارهایی که می‌توانیم از آن لذت ببریم را مختل کرده

است. برای آنکه سالم بمانیم باید در خانه بمانیم در نهایت می‌توان گفت که اکنون

گروه سینما و تلویزیون – هنوز محدودیت‌ها و تعطیلی‌های ناشی از ویروس کرونا وجود دارد از این رو شاید شما هم به دنبال فیلم‌هایی باشید که اوقات فراغت خود را با آن‌ها پر کنید. مهم نیست کجا زندگی می‌کنید، هر کجا که باشید ویروس کرونا به شیوه‌های مختلف گریبان گیر شما نیز شده و تعطیلی‌هایی که به خاطر این همه‌گیری به وجود آمده فعالیت‌های روزانه و کارهایی که می‌توانیم از آن لذت ببریم را مختل کرده

است. برای آنکه سالم بمانیم باید در خانه بمانیم در نهایت می‌توان گفت که اکنون

اقتصاد کیش

۱۳۹۹

جواد مزداآبادی: جای مهران مدیری در تلویزیون خالی است
جواد مزداآبادی کارگردان تلویزیون اظهار داشت: به‌طور قطع تلویزیون به ساخت و پخش سریال‌های پر مخاطب مثل سریال‌های ۹۰ قسمتی طنز که در گذشته به‌صورت روتین پخش می‌شوند علاقه‌مند است. صداوسیما همیشه سعی داشته سریال‌های متنوعی پخش کند و اگر امروز خبری از سریال‌های متنوع برای سابقه‌های مختلف نیست، باید آن‌را از جنبه‌های مختلف مورد بررسی قرار داد. مزداآبادی خاطر نشان کرد: ساخت آثار طنز کار

سختی است و امروز با توجه به اینکه مردم در فضای مجازی به یک فضای طنز فوق‌العاده دسترسی دارند کار خندانان مردم بسیار سخت‌تر شده و بادهه‌های گذشته بسیار متفاوت است. این کارگردان در ادامه خاطر نشان کرد: جامعه ما امروز نیازی مبرم به فضای طنز دارد و باید با توجه به فشار اقتصادی، مشکلاتی که شیوع ویروس کرونا ایجاد کرده و… می‌توان با برنامه‌های شاد و مفرح فضا را تغییر داد ولی واقعیت این است که تعداد آثار گردان‌هایی که فضای طنز و کمدی را بشناسند بسیار کم است و هر کسی توان کار کمدی ندارد. امیدوارم فضای زود ضرورت تولید و پخش برنامه‌ها و سریال‌های طنز از سوی مسئولان تلویزیون احساس شود.

کارگردان مجموعه تلویزیونی «دنگ و فنگ روزگار» در ادامه اظهاراتش گفت: متأسفانه امروز بسیاری از سریال‌هایی که از تلویزیون پخش می‌شوند فضای غمگین و پر غصه‌ای دارند که اصلاً مناسب وضعیت امروز جامعه نیست. در هالیوود هم زمان مشکلات و آمار استریت به هالیوود دستور مستقیم داده شد که میزان تولیدات کمدی و طنز را افزایش دهد. او افزود: اگر قرار باشد سریال‌های جدید هم در سبک و سیاق و ساختار سریال‌های قدیمی ساخته شوند، قطعاً این آثار مخاطبی نخواهند داشت. سبک و سیاقی که فیلمساز باید مدنظر داشته باشد بسیار تغییر کرده و راه‌های سرگرمی و خندانند مردم بسیار متفاوت‌تر از گذشته شده است. البته باید بپذیریم که این کار خندان

پنجپیده و دور از دسترس نیست و با برنامه‌ریزی می‌توان شاهد ساخت و پخش سریال‌هایی بود که مثل گذشته مردم را پای تلویزیون می‌نشانند.

مزداآبادی در ادامه گفت: میزان تولیدات تلویزیون بسیار کاهش پیدا کرده و به تبع آن رضا عطاران هم آن زمان در سریال‌های سعید آقاخانی نقش آفرینی داشتند و در آن زمان حتی سریال‌های طنز کوتاهی هم پخش می‌شدند که آثار قابل توجه و خوبی بودند. این سریال‌ها از جمله سریال «شب‌های برره» در پخش‌هایی که پس از سال‌ها می‌بینیم متوجه طعنه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بسیاری می‌شویم که امروز هم کارکرد دارد. امیدوارم سینماگران و تلویزیون به جای فاصله گرفتن بیشتر هر روز گام به گام بهم نزدیک‌تر شوند.

خانواده انگلیسی است که توسط سحر و جادو از هم گسسته شده اند.
۱۲ میمون
داستان این فیلم از این قرار است که در سال ۱۹۹۶ جهان در اثر یک ویروس کشنده که بیش از ۵ میلیارد نفر بر اثر آن جان خود را از دست داده اند، به مکانی نا امن تبدیل شده و اکنون انسان‌ها باید زیرسرمین زندگی کنند. در سال ۲۰۳۸ دانشمندان برای راه حل درمان این ویروس چند زندانی را به زمان گذشته می‌فرستند تا اطلاعاتی را پیدا کنند. خود. از این زندانی‌ها بر وس و نلیس است که برای بار اول به اشتباه به سال ۱۹۹۰ فرستاده می‌شود.
پوست
«پوست» داستانی متفاوت از نژاد پرستی را که البته بر اساس داستان واقعی است به تصویر می‌کشد. فیلم روی شخصیتی متمرکز است که از کودکی توسط سفیدپوست‌های ژادپرست بزرگ شده و مسیری نادرست و مخرب را پیش گرفته است. او پس از تحولاتی که در پی احساس مسئولیت نسبت به دخترتش ایجاد می‌شود تصمیم می‌گیرد مسیر زندگی خود را عوض کند و در نهایت دور از خشونت و نفرت یک زندگی معمولی را برای خودش فراهم کند.



گور کن؛ شاید مانع مرگ سینما شود

نظرم تخریب‌کننده درخشان و کم‌نظیر است و شک ندارم که دوستان‌ان خودش را غافلگیر می‌کند و بازیگران دیگر این فیلم، همگی ضروری کاملاً متفاوت و تأثیرگذاری در این فیلم داشته‌اند.

درباره کارگردان

کاظم ملایی نویسنده، تدوینگر و کارگردان سینما است. او دانش آموخته رشته کارگردانی سینما از دانشگاه سوره تهران و عضو سابق هیئت مدیره «انجمن فیلم کوتاه ایران» است.

کویا، دیلیت، منها، لطفاً از خط قرمز فاصله بگیرد، کارمن فونیره، اکبر تسرو خدا پیش از من نمیراد، در کوچه باد می‌آید، تل، از بازی تا… فیلم‌های بلند و نیمه بلند ملایی است.

عوامل این فیلم تهیه‌کننده سینا سعیدیان، مدیر فیلم‌برداری مجید کرچیان، دستیار اول و برنامه‌ریز، آلاله هاشمی، طراحی و ترکیب صدا حسین ابوالصدق، مدیر صدابرداری محمد کیان آرزنی، موسیقی مهدی پناهی، تدوین باسک قائم، طراحی چهره پردازی محمود دهقانی، طراحی صحنه منیر رضی زاده، طراحی لباس ندا نصر، مدیر تولید حامد آزادی، دستیار اول فیلمبردار داریوش رجائی، عنوان بندی و جلوه‌های تصویری امیر مهران، مدیر جلوه‌های ویژه میدانی ایمان کریمیان، منشی صحنه مهشید صادقی، عکاس یوسف عبدالرضایی، فاطمه تقوی، طراحی گرافیک علی مرادی باستانی و مدیر تدارات امیر جعفری ژاد هستند.

بیرونی جامعه نیز در این موضوع تأثیر گذار هستند و این جریانات بیرونی در پذیرش کارگردان، قسه و میزان بودجه برای ساخت سریال نقش دارند.

این منتقد در ادامه گفت: تلویزیون در مسائل مختلف دخلت می‌کند و سعی دارد به صورت خود از جوانان حمایت کند و از آنجا که فیلمسازان جوان یختگی لازم را ندارند آثار با کمترین کیفیت روی آنتن می‌روند و بدتر از آن این است که ما هیچ پیشرفتی در این جوانان نمی‌بینیم و هر روز آثارشان با همان کیفیت یا حتی ضعیف‌تر تولید و پخش می‌شوند.

او افزود: از زمانی شاهد قطع ارتباط برنامه‌سازها و سریال‌سازهای موفق قدیمی بودیم که تلویزیون به تصویر بیرونی هنرمندان بهاد و متأثر از وضعیت سیاسی کشور همه چیز به سمت و سویی رفت که با سنگر گرفتن پشت واژه‌های ارزشی به ظاهر از جوانان حمایت کند و افراد کارکنش و باتوجه به راکتار بگذارد؛ این سیاست امروز کاملاً شکست خورده است و به توانمندی ما کمک نکرده است و یکی از عوامل آن عدم ساخت سریال‌های ۹۰ قسمتی است که در گذشته شاهدش بودیم. سلطان محمدی در ادامه گفت: پخش سریال‌های پر مخاطب ۹۰ قسمتی به لحاظ اقتصادی برای تلویزیون می‌تواند درآمد خوبی داشته باشد؛ بسیاری از سرمایه‌گذارهای اقتصادی ترجیح می‌دهند آگهی تبلیغاتی محصولات در میان برنامه‌های سریالی پر مخاطب پخش شود و تلویزیون با برنامه‌های پر مخاطب می‌تواند به خوبی آگهی جذب کند. دایره سلیقه تلویزیون بسیار بسته است و از آنجا که وزارت فرهنگ نرم‌تر برخورد کرده سینماگران خوب قدیمی که در شبکه نمایش بودند ناخواسته به سمت سینما و شبکه نمایش خانگی رفته و تلویزیون را رها کردند. برای رسیدن به یک شرایط ایده‌آل در تولید آثار لازم است هنرمندان این نگرش را کنار بگذارند و تلویزیون هم به این نتیجه برسد که اظهار نظر اعضا شورای نظارت و دیگر بخش‌ها وحی منزل نیست و باید از این فضای بسته فاصله بگیرد.

این منتقد در پایان تأکید کرد: زمانی که مجموعه آثاری مثل «شب‌های برره» مهران مدیری و سریال‌های سعید آقاخانی به عنوان سریال‌های روتین پخش می‌شدند را می‌توان دوران طلایی تلویزیون در تولید و پخش سریال‌های طنز ۹۰ قسمتی با پخش روتین دانست. رضا عطاران هم آن زمان در سریال‌های سعید آقاخانی نقش آفرینی داشتند و در آن زمان حتی سریال‌های طنز کوتاهی هم پخش می‌شدند که آثار قابل توجه و خوبی بودند. این سریال‌ها از جمله سریال «شب‌های برره» در پخش‌هایی که پس از سال‌ها می‌بینیم متوجه طعنه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بسیاری می‌شویم که امروز هم کارکرد دارد. امیدوارم سینماگران و تلویزیون به جای فاصله گرفتن بیشتر هر روز گام به گام بهم نزدیک‌تر شوند.

انصورت برای گذران وقت به دیدن آن نمی‌ماند. سلطان محمدی خاطر نشان کرد: اینک ما شاهد گذشته فیلمسازان زیادی داشتیم که این آثار را تولید می‌کردند و امروز خبری از آن‌ها نیست به این نکته برمی‌گردم که آن‌ها امروز در کجای نظام تولید هستند. به نظر می‌رسد روش تولیدی تجاری کرده یا سابقه تلویزیون عوض شده است؛ جریانات

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه